

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 616/05
11.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Gligorijevića, predsednika veća, Miroslava Cvetkovića i Dragana Jocića, članova veća, i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz člana 251. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca i optuženog i branioca adv.AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K. 82/04 od 10.2.2005.godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, dana 11.5.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i žalba optuženog AA i njegovog branioca a presuda Okružnog suda u Kruševcu K.82/04 od 10.2.2005.godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela pronevere iz člana 251. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i deset meseci i krivičnog dela falsifikovanja službene isprave iz člana 248. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine. Optuženi je obavezan da na ime paušala plati iznos od 4.000 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja, kao i da oštećenom "BB" na ime naknade štete pričinjene krivičnim delom isplati 450.000 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja a za višak imovinsko pravnog zahteva oštećeni je upućen na parnicu.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu zbog odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi osudi na strožiju kaznu zatvora;

- optuženi i njegov branilac adv.AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom da se pobijana presuda ukine ili da se preinači i optuženom izrekne uslovna osuda kao i da bude obavešten o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 753/05 od 13.4.2005. odine predložio je da se uvaži žalba javnog tužioca i prvostepena presuda preinači a optuženi osudi na kaznu zatvora u dužem trajanju kao i da se žalba branioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog adv.AB, na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise

predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju žalba optuženog i branioca ukazuje.

Suprotno navodima te žalbe izreka pobijane presude razumljiva je i jasna i sadrži opis radnji iz koga proizilaze sva bitna obeležja krivičnih dela za koja je optuženi oglašen krivim a u obrazloženju presude o svim činjenicama važnim za donošenje odluke dati su dovoljni i jasni razlozi koji u pogledu odlučnih činjenica ne sadrže nikakve protivrečnosti. Stoga se neosnovano žalbom optuženog i branioca prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi kojima se to osporava.

Pobijajući prvostepenu presudu po tom osnovu optuženi i branilac u žalbi navode da nije sasvim tačno da je optuženi dela u potpunosti priznao kako to utvrđuje prvostepeni sud jer je optuženi tvrdio da je napravio manjak od oko 260.000 dinara, te da, čak i da je svakodnevno uzimao pazar, ne bi mogao da prisvoji iznos od 450.000 dinara. Takođe žalbom se osporava i utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi u popisne liste uneo robu sa kojom nije bio zadužen i robu koja se nije nalazila u prodavnici.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim s obzirom da je optuženi prilikom prvog ispitivanja kod istražnog sudije u potpunosti priznao da je na način opisan u izreci pobijane presude prisvojio vrednost od oko 450.000 dinara i to do popisa od 1.8.2004. iznos od oko 260.000 a od 8.1. do 14.2.2004. godine još oko 200.000 dinara, zbog čega je i javni tužilac u pogledu visine pribavljene protivpravne imovinske koristi prekvalifikovao optužnicu. Takođe optuženi je priznao da je u službene isprave unosi neistinite podatke tako što je u popisne liste na redovnom godišnjem popisu evidentirao robu sa kojom nije bio zadužen i robu koja se nije nalazila u prodavnici, sve u cilju prikriivanja pričinjenog manjka prisvajanjem robe i novca. Ovakva odbrana optuženog, pri kojoj je ostao i na glavnom pretresu, potvrđena je dokazima provedenim tokom postupka i to kako pismenim dokazima tako i iskazima svedoka navedenih u obrazloženju pobijane presude.

Prema tome, činjenično stanje, u pogledu svih bitnih elemenata krivičnih dela u pitanju, pravilno je i potpuno utvrđeno a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog po članu 251. stav 2. u vezi stava 1. i 248. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS krivični zakon je pravilno primenjen. S tim u vezi prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbi javnog tužioca i optuženog i branioca, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i, po utvrđivanju pojedinačnih kazni za krivična dela iz člana 251. stav 2. u vezi stava 1. i 248. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, pravilno optuženog AA osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna je i dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ. Stoga su žalba i žalbeni predlog javnog tužioca da se optuženi osudi na strožiju kaznu kao i žalba optuženog i branioca i žalbeni predlog u pravcu blažeg kažnjavanja ocenjeni kao neosnovani.

Iz iznetih razloga a na osnovu člana 388. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Predrag Gligorijević, s.r.

Za tačnost otpavka

